

ΕΚΛΟΓΕΣ '09

ΒΓΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ!

Ο ΠΡΩΝ
πρωθυπουργός
κ. Κώστας Σημίτης
αποφάσισε τελικά να
απέχει από τις εκλογές
της 4ης Οκτωβρίου,
μη δεχόμενος
τις προτάσεις
του προέδρου του
ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργου
Παπανδρέου

Όλο το παρασκηνίο της ρήξης με τον Σημίτη

Γιατί ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ αποφάσισε το «διαζύγιο» με τον πρώην πρωθυπουργό

Τελικά η καχυποψία είναι ο χειρότερος σύμβουλος, αφού μπορεί να οδηγήσει σε ολέθριες παρεξήγησεις τις ανθρώπινες σχέσεις. Το αποδεικνύει -με τον πιο γλαφυρό τρόπο- η ιλιγγιώδης καχυποψία που κυριαρχεί στις σχέσεις του Γιώργου Παπανδρέου με τον Κώστα Σημίτη, που οδήγησε τελικά τον πρώην πρωθυπουργό εκτός ψηφοδελτίων του ΠΑΣΟΚ.

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΡΑΠΤΗ
craptis@mmn.gr

Γιατί, όσο κι αν φαίνεται ή ακούγεται παράδοξο, όσο κι αν κάποιος κολημένος και περιθωριακός συνεργάτης του ΓΑΠ ήθελε τον Σημίτη εκτός, η («επίσημη») Ιπποκράτους και η Ακαδημίας επιθυμούσαν, χωρίς υστεροβουλία, τη συμμετοχή του πρώην πρωθυπουργού στα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ. Το χειρότερο -άλλη τεράστια παρεξήγηση που ανατροφοδοτείται από την αμοιβαία αυτή καχυποψία που λέγαμε- είναι ότι τα επιτελεία του κ. Γιώργου Παπανδρέου και του κ. Κώστα Σημίτη υποψιάζονται πλέον ότι η έξοδος του πρώην πρωθυπουργού από τις λίστες της αντιπολίτευσης ήταν προαποφασισμένη: οι του Γιώργου υποψιάζονται εκ των υστέρων ότι ο Σημίτης δεν ήθελε να είναι παρών στην αναμέτρηση αυτή και οι του Σημίτη ότι ο ΓΑΠ ήθελε να τον υποβαθμίσει για να

τον αναγκάσει να φύγει. Πιο μεγάλη παρεξήγηση δεν μπορεί να υπάρξει!
Το χρονικό άλλωστε της απίστευτης αυτής «αυθεν-

νονομίας» -όπως θα δούμε στη συνέχεια- δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι οι δύο πλευρές οδηγήθηκαν στο «διαζύγιο» αυτό σχεδόν «κατ' λάθος»! Τι συνέβη και φτάσαμε εκεί; Πρώτον, ένα-δύο (πρόωρα) δημοσιεύματα, που προεξοφλούσαν τη συμμετοχή του Σημίτη στο Επικρατείας και που η Ακαδημία πίστευε ότι τα διέρρησε το επιτελείο του ΓΑΠ. Δεύτερον, κάποιοι «καλοθελητές» από το περιβάλλον του ΓΑΠ που δεν ανήκουν στον στενό πυρήνα των συνεργατών του προέδρου του

ΠΑΣΟΚ και ήθελαν τον Σημίτη εκτός ψηφοδελτίων και τρίτον, ίσως, το πείσμα του πρώην πρωθυπουργού που εξέλαβε τα δημοσιεύματα περί του Επικρατείας ως μέρος μιας παγίδας με στόχο να τον υποτιμήσουν και να τον αναγκάσουν να φύγει. Η καχυποψία -που λέγαμε- λειτουργούσε παραμορφωτικά καθ' όλη τη διάρκεια των συνομιλιών, μπερ-

δεύοντας τα μηνύματα, με αποτέλεσμα στο τέλος, όταν επικοινωνήσαν τηλεφωνικά την Τετάρτη το μεσημέρι και ο Παπανδρέου είπε στον Σημίτη ότι «όλες οι εκλογικές θέσεις είναι λογοδοσιμένες», ο πρώην πρωθυπουργός να πεισθεί οριστικά ότι τον δουλεύουν θέτοντας το δίλημμα: «Στο Επικρατείας ή τίποτα!» Ο δε Γιώργος (μάλλον το επιτελείο του) να νομίσει

~ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΩΝ

Η μεγάλη καχυποψία

Κάποιοι καχύποπτοι αναρωτιούνται «τι τον πείραζε τον Γιώργο να τον βάλει στο Επικρατείας τον Σημίτη και να λήξει εκεί το ζήτημα». Και αν ο Παπανδρέου είχε κάνει τους υπολογισμούς του και ήθελε να σηματοδοτήσει -σωστά ή λάθος, δεν έχει σημασία- μερικά του πρόσωπα την εποχή της διακυβέρνησής του; Γιατί θα έπρεπε λοιπόν να ανατρέψει τα σχέδιά του; Το ότι είχε κάνει τις επιλογές του για το Επικρατείας

as, δεν σημαίνει βέβαια ότι υποτιμούσε ή ότι δεν ήθελε τον Σημίτη στους συνδυασμούς! Και αν απαντήσει θετικά ο Παπαδήμος, τι θα του έλεγε μετά του ανθρώπου, που -αν πει το ναί-θα είναι ο επόμενος υπουργός Οικονομίας; Τόσο απλά! Όπως έχουν άδικο εκείνοι, στο επιτελείο του Παπανδρέου, που πιστεύουν ότι ο Σημίτης ήθελε να φύγει και βρήκε την τέλεια πρόφαση για να το κάνει. Λες και ο Σημίτης αν ήθελε να φύγει,

δεν θα μπορούσε να το κάνει εγκαίρως, δηλώνοντας ότι αποχωρεί από την πολιτική. Φανταστείτε την αντίσφιξη: τον Σημίτη να φύγει -οικειοθελώς- νεότατος και σε πλήρη βιολογική φόρμα, όταν όλα τα «γερόντια» δίνουν μάχη για μια ακόμα θητεία στη Βουλή! Προφανώς έκρινε ότι είχε χρέος να βοηθήσει να επιστρέψει στην εξουσία η παράταξή του. Και αν ήθελε να φύγει, γιατί, όταν άρχισαν τα δημοσιεύματα περί

συμμετοχής του στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, δήλωνε «θα προτιμούσα τον Πειραιά, αλλά αν μου πουν στο Επικρατείας θα το κάνω με μεγάλη χαρά»; Φυσικά έγιναν και λάθη από την άλλη πλευρά. Που δεν του ξεκαθάρισαν ότι τα «δημοσιεύματα» δεν απηχούσαν την πραγματικότητα. Όμως στην αναμπουμπούλα μιας αναμέτρησης γίνονται και παραλείψεις. Που η καχυποψία φέρνει την «κακιά ώρα». Τόσο απλά!

ότι ο Σημίτης είχε αποφασίσει να φύγει και βρήκε την τέλεια πρόφαση για να το κάνει.

Απίστευτο κι όμως αληθινό. Γιατί θα πρέπει να είναι κανείς πολύ καχύποπτος για να πιστεύει ότι το επιτελείο του ΓΑΠ οργάνωσε μια τόσο σατανική ίντριγκα επιπέδου -τουλάχιστον- Μακιαβέλι για να «φάει» τον Σημίτη. Σίγουρα (δεν είμαστε και τόσο αφελείς) κάποιοι στην Ιπποκράτους δεν συμπαθούν τον Σημίτη και του χρεώνουν όλη την κακοδιαμονία του ΠΑΣΟΚ από την ίδρυση του κόμματος έως σήμερα. Είναι οι γνωστοί κολημένοι τσοχατζοπουλικοί κ.λπ. που δεν του συγχωρούν το 1996. Ο ΓΑΠ όμως και το γραφείο του -που θέλουν να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή αυτοδυναμία- δεν είναι «κορόιδα» και ξέρουν ότι ο Σημίτης προσθέτει. Και προσθέτει γιατί επηρεάζει ένα σκεπτόμενο ακροατήριο που φτάνει έως τη μετροπαθή Κεντροδεξιά.

Αρα, γιατί στην κρίσιμη αυτή συγκυρία, που θα μετρήσει και η τελευταία ψήφος, να θέλουν τον Σημίτη έξω; Ο ΓΑΠ ξέρει ακόμα ότι ο Σημίτης δεν είναι ούτε Γιάννος, ούτε Ακης, ούτε Βερελής, ούτε Κίμων. Μπορεί να μην τον συμπαθεί, αλλά ξέρει ότι έκανε δύο φορές πρωθυπουργός και άφησε ένα σημαντικό -πέρα από τα λάθη του- έργο, ενώ κράτησε και την παράταξη ενωμένη στα δύσκολα. Στις 4 Οκτωβρίου ο Παπανδρέου δίνει τη μάχη της ζωής του, άρα το τελευταίο που σκέφτεται είναι να αποκλείσει ανθρώπους που προσθέτουν.

Αυτούς που νόμιζε ότι αφαιρούσαν από το ΠΑΣΟΚ τους άφησε εκτός. Και αν δεν τον ήθελαν, γιατί ο Αθανασάκης και ο Παπακωνσταντίνου έδωσαν, το βράδυ της Πέμπτης προς Παρασκευή, μάχη για να μεταπέισουν -μέσω του Νίκου Θέμελη- τον Σημίτη να κατέβει στην Α' Αθήνας ή στην Α' Πειραιώς; Και όχι μόνο έδωσαν μάχη, αλλά και άφησαν και στις δύο αυτές περιφέρειες από μια κενή θέση για να διαλέξει. Αρα;

Αρα το μυστικό, κατά την ταπεινή μας άποψη, βρίσκεται στο ότι ο Σημίτης πίστεψε -λόγω της αμοιβαίας καχυποψίας που είπαμε- ότι τα δημοσιεύματα περί συμμετοχής του στο Επικρατείας είχαν δοθεί επίτηδες από την Ιπποκράτους, για να τον τιμηθεί και να δεχτεί - (για πρώτη φορά που δεν έγινε ποτέ) - και στη συνέχεια να τον αδειάσουν, για να τον υποτιμήσουν και να φύγει. Λάθος.